

— 96 —

и също така и във времето на Иисус Христос, когато
блаженстване е било чисто религиозно явление
единодушно възприето от всички християни, като не
важава, че всички от тях са били би били
отлични християни.

Колко по-горѣ стои човѣкъ отъ овца!

— 97 —

„А колко е по-добъръ човѣкъ
отъ овца! Затова е дозволено да пра-
ви нѣкой добро сѫботенъ денъ“.¹⁾

Трѣбва да благодаримъ на еврейските фарисеи, че сѫ прѣдизвикиали Христа да каже такава велика истина; другояче Той не би я казалъ. Хора, крайно формалисти, които комаря прѣцѣждатъ, а камилата поглышатъ, хора специалисти, виртуози да откриватъ и изтъкватъ чуждите грѣшки — фарисеите не могли да си обяснятъ какъ тѣй да може да се нарушава сѫботата. Споредъ тѣхното схващане, споредъ закона Мойсеевъ, сѫботата трѣбваше да се прѣкарва въ почивка и бездѣйствие. Евреите разбираха почивката своеобразно, както именно и българите разбираятъ недѣлята. Българинъ ще вкара воловетѣ си въ хлѣва, ще остави ралото подъ хамбара, ще се облѣче добре, ще си тури калпака и ще отиде въ кръчмата, дѣто още съ влизането си ще извика: „Дай самъ половинъ кило винце: днесъ е недѣля. Шестъ дни трѣбва да работимъ, а седмия денъ ще пиемъ — ще се веселимъ“. Подобни схващания имаха и евреите за сѫботата. И Христосъ ги изобличава, като прави едно сравнение: „Ако вашата овца, казва имъ Той, падне сѫботенъ денъ

¹⁾ Ев. Матея 12: 12.